

הָאָבִיב וְעֵשִׂית פֶּסַח לֵין, קְרִיב לֹזֶן בִּיהוּדָא. דְּהָא
בֵּיה אֲפָקָה מִמְצָרִים לִילָה, וַתְּשַׁלִּים לְהָאִי דְּרִגָּא
דְּאָקָרִי לִיל שְׁמוּרִים, וַתְּקִרְבֵּב דְּכֹורָא לְגַבָּה וַתְּתִקְרֵב
לִילָה שְׁלִימָא.

וְתֵא חַי נָעָרָה בְּתוֹלָה עַד לֹא אֲתִקְרֵב דְּכֹורָא
לְגַבָּה אָקָרִי נָעָר, לְבָתָר אָקָרִי נָעָרָה. הָרָא
הַזָּא דְּכִתְבֵּב (דברים כ"ב) וַנְתַנוּ לְאָבִי הַנָּעָרָה, שְׁלִימָא
דִּיְקָא. וְדָא אִיהוּ פֶּד אֲשַׁתְּבָחָת שְׁלִימָא וְלֹא אֲתִקְרֵב
מְאן (ס"א לְמָא) דְּלֹא אֲתַחְזֵי. אַוַּף הַכָּא בְּקָדְמִיתָא לִיל
שְׁמוּרִים לְבָתָר, הַלִּילָה הַזָּה לֵין, פֶּד אֲתִקְרֵב זֶה
לְזֹאת. בְּגִזּוּ בְּקָה לֹא אֲתַחְזֵי לְאֲתִקְרֵבָא בְּהַהְוָא פֶּסַח
עַרְלָן וְטַמֵּא.

וְדָמָה טָעוֹן מִתְנָה אַחַת דִּיְקָא, בִּמְה דָאַת אָמֵר
(שיר השירים ו') אַחַת הִיא יוֹנֵתִי תִּפְתַּחַת אַחַת הִיא
לְאַמָּה. הִיא נְטָרָת בְּנָהָא דְּלֹא יִסְתָּאָבוֹן בְּגַמּוֹסִיְהוּ

לשון הקודש

חֶדֶש הָאָבִיב וְעֵשִׂית פֶּסַח לָהּ. הַקְרֵב לְאָבִי הַנָּעָרָה, שְׁלָמָה דּוֹקָא. וְחוֹזֵק
אֹוֹתָם בִּיהוּדָה, שְׁהָרֵי בּוֹ הוֹצִיאָה מִמְצָרִים
לִילָה, וַתְּשַׁלִּים אֶת הַדָּרְבָּה הַזָּו שְׁנָקְרָאת
לִיל שְׁמוּרִים, וַתְּקִרְבֵּב זֶבֶר אֶלְיהָ וַתְּקִרְרֵא
לִילָה שְׁלָמָם.

וְבָא תְּרָאָה, נָעָרָה בְּתוֹלָה, עַד שְׁלָא
קְרֵב אֶלְיהָ זֶבֶר, נְקֻרָאת נָעָרָה. אַחֲר בְּהָ
נְקֻרָאת נָעָרָה. זֶבֶר שְׁבַתּוֹב (דברים כט) וַנְתַנוּ

ישראל, בגין כך שָׁבֵטִי יְהָ נֶפֶקּוּ מַתְפֵן וְאַתְחַבְּרַת יוֹד בְּהָא וְלֹא בְּאַחֲרָא כִּמְהָ דְעַבְדוּ אַינְזָן. אָבָל כִּד נֶפֶקּוּ מִבְּבֵל דְאַסְתָּאָבוּ תְּפֵן, סָאַיבּוּ מַקְדְּשָׁא. בגין כך חִזְיָא שְׁלִיט בְּהָו וְלֹא אַשְׁתַּבְּחַ שְׂוּלְטָנוֹתָא לִישְׁרָאֵל בְּהָהָא זְמָנָא, בגין דְסָאַיבּוּ מַקְדְּשָׁא בְּגַשִּׁים גְּבָרִיות. מִבְּאָן מִאן דְמָסָאָב גְּרָמִיה לְתַתָּא, מִסָּאָב לְעִילָּא. וּמִאן דְקָדְשָׁא גְּרָמִיה לְתַתָּא מַקְדְּשָׁא לְעִילָּא. וּעַל דָּא רָאִין הוּא דִיחְתַּעַבְדֵד לְהָו נִסָּא בְּהָהָא שְׁעָתָא דְנֶפֶקּוּ מִבְּבֵל כְּשֻׁעָתָא דְנֶפֶקּוּ מִמְצָרִים. אַלְא דְגָרִים חֹבָא.

ובְּחַמְשָׁה עָשָׂר לִירָה קְדָמָה חֹלְקָא דְאַבְרָהָם דְאִיהוּ קְדָמָה וְאַחֲרָה בְּדָרְגָא דְחַסְמָד. אָנוּ מִקְרִיבִין לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין פְּרִים לְאֹסְפָא תְּרִין חֹלְקִין לְדָרְגָא דְחַסְפָּר מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא. אַיל

לשון הקודש

לְמַטָּה, הוּא טָמֵא לְמַעַלָּה. וְמֵשְׁמַקְדֵּשׁ עַצְמוֹ לְמַטָּה, מַקְדֵּשׁ לְמַעַלָּה. וּעַל כֵּד קְיָה רְאִיּוֹת שְׁיַעַשְׁה לְקָהָם נֵס בְּאַוְתָה שְׁעָה שִׁיצְאָו מִבְּבֵל בְּאַוְתָה שְׁעָה שִׁיצְאָו מִמְצָרִים, אַלְא שְׁגָרָם דְחַטָּא.

ובְּחַמְשָׁה עָשָׂר לְחַדְשָׁה הָרָאשׁוֹן הַחֲלָקָ שְׁלָאַבְרָהָם, שְׁהָוּ רָאשׁוֹן וְאַחֲרָיו בְּדָרְגָת חַסְד, אָנוּ מִקְרִיבִים לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוּ שְׁנִי פְּרִים, לְהֹוסִיף שְׁנִי חֲלִקִים לְדָרְגָת

אַחֲת הָיָא לְאַפְתָּה. הִיא שׁוֹמְרַת אֶת בְּנִיהָ יִשְׂרָאֵל שְׁלָאָו יְהִטְמָאָו בְּמִנְהָגִים, מִשּׁוּם כֵּד שָׁבֵטִי יְהָ נִצְאָו מִשְׁמָ, וְהַתְּחַבְּרָה יוֹדָא, אַלְא בְּמִקְוּם אַחֲרָ, בְּמוֹ שְׁעָשָׂו הָבָם. אָבָל בְּשִׁיצְאָו מִבְּבֵל, גַּטְמָאָו שֵׁם וְטַמְמָאָו הַמְּקָדֵשׁ, מִשּׁוּם כֵּד הַגְּנָחָשׁ שְׁלַט בְּהָם, וְלֹא נִמְצָא שְׁלַטּוֹן לִישְׁרָאֵל בְּאַוְתוֹ זְמָן, מִשּׁוּם שְׁטַמְמָאָו אֶת הַמְּקָדֵשׁ בְּגַשִּׁים נִכְרִיות. מִבְּאָן, מֵשְׁמַטְמָאָו אֶת עַצְמוֹ

אחד לְקַבֵּל דָּرְגָּא דִּיצָּחָק וּבָעִינָן אִיל לִיְשָׁנָא דְתַקְיָפוֹ, בְּגַין דְּחוֹלְקָא דִּידִיה פְּקִיּוֹ מִיאָ. וּבָעִינָן דִּיסְתָּבֶם הַהוּא דָּרְגָּא דְגָבוֹרָה בְּחִסְד עַלְּאָה לְמַעַבְד טִיבוֹ עַם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְלֹא תִּפְרַעָא מַאיְנָן דְעָקִין לְזָן וְלֹא סְתִּירָא לֵיה סְטָרָא דְמִינָן, הֲאֵי דְבָתִיב (בראשית לו')

מִחְשָׁוֹף הַלְּבָן.

שְׁבָעָה בְּבָשִׁים תִּמְימִים. לְקַבֵּל בְּלָהּוּ דָּרְגָּין דִּישְׁתַּלְמֹזָן בֵּיה. וּבָנָן בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא שְׁבָעָה אָמְרִין בַּיּוֹמָא קְדֻמָּא הַבּוֹלָהוּ שְׁבָעָה יוֹמָין עַלְּאַיִן כָּל חַד אַשְׁתָּלִים בְּרֹזָא דְשָׁבָע וַיְהִוֵּן שְׁבָע שְׁבָתוֹת תִּמְימֹות לְקַבֵּל אֲנָהָרוּ עַלְּאָה דְאוֹרִיתָא. שְׁעִיר חַטָּאת לְכִפְרָה עַל סָאִיבָוּ דְמַקְדְּשָׁא וְלֹא יְהָא לֵיה רְשָׁוֹ לְהַחְווֹא שְׁעִיר לְעַרְבָּבָא וְלֹא לְאַסְטְּנָא עַל יִשְׂרָאֵל.

לשון הקודש

חַסְד מִהְעָתִיק הַקָּדוֹש. אִיל אַחֲר בָּנָגֵד דָּרְגָּת יִצְחָק, וַצְרִיךְ אִיל, לְשׁוֹן שָׁל כָּל תִּקְיָפוֹת, מִשּׁוּם שְׁחַלְקָן חֹזֶק הַמִּים. וַצְרִיךְ שְׁתַּסְפִּים אַוְתָה דָּרְגָּת הַגְּבוּרָה עַם בְּסָוד שָׁל שְׁבָע, וַיְהִיוּ שְׁבָע שְׁבָתוֹת תִּמְימֹות לְקַבֵּל אֶת הָאָור הַעַלְיוֹן שָׁל הַתּוֹרָה. שְׁעִיר חַטָּאת לְכִפְרָה עַל טְמִאת הַמִּקְדָּשׁ, וְלֹא תְהִי רְשָׁוֹת לְעַרְבָּבָא עַל טְמִאת לְעַרְבָּב וְלֹא לְהַסְּטִין עַל יִשְׂרָאֵל.

מִחְשָׁוֹף הַלְּבָן.

שְׁבָעָה בְּבָשִׁים תִּמְימִים – בָּנָגֵד כָּל

וּבָיוֹם הַכְּפֹרִים בַּהֲקִרֵּבָם מִנְחָה חֶדֶשָׁה. (במדבר כ"ח)
 לְקַבֵּל דָרְגָא דִיעָקָב הָהָא כְּדִין אַשְׁתָּלִים
 עַלְמָא וְאַתְּחַדֵּשׁ. וְאַגְן מְגִינָן שָׁבָע שְׁבוּעִין בְּגַיִן
 לְחַבְּרָא כֹּלָא בְּיוֹבָלָא עַלְאָה דִיחָבָא לְהָאִי בְּרָא
 בְּיַכְּרָא עַטְרָה דָאָרִיְתָא דָאָתְבָלִילָת בְּתִשְׁעָה
 וְאַרְבָּעִין אַגְפִּין וְנִפְקָא מְחֻכָּמָה עַלְאָה בְּאַיִן חַמְשִׁין
 שְׁעָרִי בִּינָה. וְאַתְּיִהִיבָת לְהָאִי בְּרָא בְּיַכְּרָא עַל יְדֵי
 דְמָשָׁה דָאָחִיד נְמִי בְּהָאִי דָרְגָא הָדָא דְכָתִיב (שיר
 השירים ז') צְאִינָה וַרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה,
 בְּמֶלֶךְ אַדְלָמָה כֹּלָא דִילִיה. (וְהָא) הָהָא אַזְקִימְנָא
 הָהָא דָרְגָא שְׁלִים מִבְּלָסְטְרִין וּשְׁלִים אַקְרִי בְּרִיאָ
 דְמָהִימְנוֹתָא דְכָתִיב (בראשית כ"ח) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. בַּיּוֹם
 חַתְונָתוֹ. דָא כְּדִ אַתְּיִהִיבָת (אוֹרִיְתָא). וּבָיוֹם שְׁמָחָת לְבָוֹ.

בד אַתְּבָנִי בַּי מִקְדָּשָׁא:

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

(במדבר כה) וּבָיוֹם הַכְּפֹרִים בַּהֲקִרֵּבָם מִנְחָה חֶדֶשָׁה - בְּגַנְגָד דָרְגָת יְעַקָּב,
 שְׁחָרִי אוֹ נְרָקוֹן הָעוֹלָם וְהַתְּחַדֵּשׁ, וְאַגְן
 מְגִינָן שָׁבָע שְׁבוּעִות בְּרִי לְחַבְּרָא הַכָּל
 בְּיוֹבָל הָעַלְיוֹן, שְׁנוֹתָנָת לְבִן הַבְּכוֹר תְּוָה
 עַטְרָה שֶׁל תּוֹרָה שְׁנַכְלָלָת בְּאַרְבָּעִים
 וְתְשָׁעָה פְנִים, וַיְצַא מְחֻכָּמָה הָעַלְיוֹנָה
 בְּאַוֹתָם חַמְשִׁים שְׁעָרִי בִּינָה, וְנִתְנָה לְבִן
 הַבְּכוֹר הַזֶּה עַל יְדֵי מְשָׁה שָׁאַחֲרוֹ נִמְ

תא חוי בתיב בחידש השלייש דאתה חבר האי דרגא דאקרוי שלישי בחידש זהיא התוונתו על דא כתיב (שמות י"ט) ניחן שם ישראל נגד ההר. האי דרגא ברא בוכרא. נגד ההר לקלל ההיא הר דאותידע דאייה זעיר מפל טוריא דלעילא דאייה רם ונשא כד אתה ליעילא ואקרוי הר סיני דהא שבעה טוריין ושבעה יומין ושבעה ארצות ברא קדשא בריד הוא בעילמא לאינזון לקלל שבעה יומין עלאין ולא בחר מפלחו למשיח אורייתא אלא בהר סיני דאייה רוא דכנסת ישראל, ובין בנרת גמי דאיי מתמן תכלת דדמי לכפס האבבוד. בנסת ישראל. בנרת דא צדי'ק והאי ים דבנרת הוא בדואוקמה חבריא.

בגוז היה תלוי למעלה מפתחו של רoid, ובשבעה שרות צפונית מנשחת בו מגנן מאליו. ורoid

לשון הקורש

בא ראה, בתרוב (שמות ט) בחידש השלייש, ברוך הוא בעולם, שם בנגד שבעה שהתחברה דרגה זו שנקראת שלישי בחידש, וזהיא התוונתו, על זה בתוב (טו) הוויה אלא בהר סיני, שהוא הפור של הרים שם ישראל נגד ההר. דרגה זו הבנויה שם בנסת ישראל, ובין בים בנרת, שבאה ממש תכלת, שהומה לכפס האבבוד. בנסת ישראל בנרת זה הצדיק, וזה ים בנרת, בפי שפרשו החבירים. בגוז היה תלוי למעלה מפתחו של רoid, ונקרוא הר סיני. שנרי שבעה קרים ושבעה ימים ושבע ארצות ברא קדרוש

קם למלעִי באוריינִיתא חצאות לילָה לאתחרְרָא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. ובארץ ישראַל שביעָה דכּוֹלָא נקיְדָה אֲמְצָעִיתא דארעָא תְּתָאָה, בהר קדרְשָׁא בריך הוא דאיְהִי לְקַבֵּל נקיְדָה עַלָּה.

מאי טעמא ביה בהר סיני דלעילא למייב ביה אוריינִיתא שבכתב וסימנייך בהאי אָרוֹן למייב ביה ברית, בגין דבhai אָרוֹן מונחין כל גנייזין טביין, ותורה שבכתב דאקרי ברית ביה מונחה. וכל מאני קרבא דמלבא בידיה את מסרו, וכלהו עלמין דלתתא מינה ינקין. זכו ישראַל למשטר אוריינִיתא כדין יהבת לוֹן כל טיבו דעלמא. ואֵי לא כדין יסרת לוֹן, חדא הוֹא דכתיב (ויקרא כ"ז) זיפרתי אֶתְכֶם אָפַּנִי, דא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. ובד תחבר באגנִי דל"ת דילָה אקרי אָדָנִי זדיינִא לעילמא. בגין בק כתיב (דברים ד) זוֹאת התורה

לשון הקודש

מאליו, ודוד קם לעסוק בתורה בחצאות להילָה להתחבר עם בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. ובארץ ישראַל השבעית של הבל, הנקרה האמצעית של ארץ התהותה בחר קדוש ברוך הוא שהיה בגען הנקרה העליונה.

מה הטעם בו בהר סיני של מלמעלה לחת בותורה שבכתב, וסימנייך באָרוֹן זה לחת בו ברית? משום שבארון זה נקראת נקראת אָרוֹן. זו בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וכשותחבר באגנִי דל"ת שלה, נקראת

אשר שם משה. בזאת אתייהיבת אוריותה.

תא חוי, אוריותא שכחtab צדי"ק אקרי, ומונח בזאת דהאי ברית מנהא ביה, דכתיב ארון הברית בגין דמנחה ביה ברית דאייהו צדי"ק בגין כד זוatz התורה אתחבר ואו' בזאת ובדין אשר שם משה שם חיין לעלמא. דהא אילנא דהוי אtradבק בה. וביד לא מכםשרין בני נשא עובדיהו, אסתלק וא' מזאת. ובדין כתיב (ויקרא י"ד) זוatz תהיה תורה המצער, וזהו חשוב במת.

ובתיב (במדבר י"ט) זוatz התורה אדם כי ימות באهل אסתלק ו' מזאת ועבד hei אهل נוקמיין. היינו דכתיב (שם) זוatz חקת התורה אשר צוה יי'. ובגין דלא אתחבר ו' בה', גרמו דסאייבו מקדשא וגרימו לוז מזאת. דהא מאן דאפריש לוז, גרים

לשון הקודש

גרבק בה. וכשמעשי בני אדם אינם כשרים, מסתלק ואו' מזאת, ואנו כתוב (ויקרא י"ד) זוatz תהיה תורה המצער, וזהו חשוב במת.

ובתיב (במדבר י"ט) זוatz התורה אדם כי ימות באهل. הסתלקה ו' מזאת, ועושה האهل הוה נקמות. היינו מה שכותוב (שם) זוatz חקת התורה אשר צוה ה'. משום שלא התבהרה ו' עם זאת, ואנו - אשר שם משה, שם התייחסים לעולם, שהרי עין התייחס

ארני, ורק את העולם. לבן בתרוב רברום ח זוatz התורה אשר שם משה. ב"זאת נתנה תורה.

בא ראה, תורה שכחtab נקראות צדי', ומונחת בזאת, שברית זו מונחת בו, שכותוב ארון הברית, משום שמונחת בו ברית שהוא צדיק. ולבן זוatz התורה, אתחבר ואו' עם זאת, ואנו - אשר שם משה, שם התייחסים לעולם, שהרי עין התייחס